

Молодий Колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Четвер, 8 травня 1980 року № 56 (2784) Ціна 1 коп.

НЕВГАСИМИЙ ВОГОНЬ НАРОДНОЇ ПАМ'ЯТІ

Тисячі людей зібралися в селі Кортеліси Волинської області 5 травня на мітинг, присвячений відкриттю меморіального комплексу. Серед учасників мітингу — делегати всіх районів Волині, сусідніх областей України та Білорусії, ветерани війни.

На трибуні — член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Шербинський, член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Комітету державної безпеки УРСР В. В. Федорчук, колишній секретар Волинського підільного обкому партії, командир Чернігово-Волинського партизанського з'єднання дівчи Герої Радянського Союзу О. Ф. Федорова, перші секретарі обкомів партії: Брестського — Є. О. Соколов, Волинського — Л. І. Палажченко, Житомирського — В. М. Кагул, Рівненського — Г. І. Панащенко, завідувачі відділами ЦК Компартії України Л. М. Кравчук, П. К. Мусяк, перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко, член бюро Волинського обкому партії і обласного комітету, Ратнівського райкому партії і райвиконкому, знайті студентки.

Мітинг відкрив перший секретар Волинського обкому партії Л. І. Палажченко.

Над багатолюдною плесою — урочиста тиша. Під нікі звуки метронома товариш В. В. Шербинський запалив Вічний вогонь біля меморіального комплексу. Лунають мелодії Державних Гімнів СРСР і Української РСР.

Слово надіється товаришеві В. В. Шербинському, тепло зустрінутому присутніми.

Сьогодні, говорять він, напередодні великого свята — 35-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, ми відкриваємо пам'ятник жертвам фашизму в селі Кортеліси, ще і ще раз стверджуємо цим священну клятву нашого народу: «Ніхто не забуде і ніщо не забуде!»

Від Мамаєвого кургану на березі Волги і до Тренчарку в Берліні постанали величчі меморіали і скромні обеліски — данина вічній пам'яті тим, хто в ім'я перемоги над жорстоким фашизмом — своє життя. Ніколи не заросе до них пародна стежка. Хто загинув за Батьківщину — безсмертний у віках!

Сьогодні ще одним пам'ятником полеглим на нашій землі стало більше. Українське село Кортеліси своєю страшною трагедією, болем безповоротних втрат увійшло в історію, увійшло в безсмертя разом з білоруською Хатиньєю, чеським Ліліце, французьким Оралуром.

На ті землі 23 вересня 1942 року мученицьку смерть від фашистських карателів прийняли 2875 чоловік, з них 1620 дітей. Знищено було все жиньє. На місці Кортелісів і ще 20 навколишніх хуторів лишнілися корні гірців.

Біля могили полеглих ми запалили сьогодні Віч-

ний вогонь — негасимий вогонь нашої пам'яті. З цього священного пагорба відкривається панорама відроджених з пелю Кортелісів. І глибоко символічно, що там, куди ворог приніс смерть, знову розквітло життя!

Традиції мужності і відваги, що склалися в боях за свободу і незалежність соціалістичної Батьківщини, сказав на закінчення товариш В. В. Шербинський, традиції людей, які безстрашно дивилися в очі смерті, свято зберігаються і примножуються нашими доблесними захисниками Серпа. Ті ж патріотичні почуття, які запаливали Серпа захисників Вітчизни, окутують ширі героїв праці. Масовий подвиг воєнного часу беріє за трудовий. Якраз підтвердження цього — ударна праця правоохоронних соціалістичного апарату, краєвих колективів, які до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконали свої п'ятирічні завдання. Про це свідчать трудові успіхи, з якими наш народ переміг у Великій Вітчизняній війні.

На мітингу виступили: робітник радгоспу «Кортеліський» С. Я. Кухар, який тринадцятирічним хлопчиськом став очевидцем звірчої розправи над односельцями і лише чудом врятувався від смерті, ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці В. Н. Сокол, робітниця Луцького електрорадиотехнічного заводу імені XXV з'їзду КПРС Т. Д. Ляшук, заступник голови Брестського райвиконкому, колишній захисник легендарної Брестської фортеці, партизан Герої Радянського Союзу М. Т. Сушанов, волинський поет Олександр Богачук, перший секретар Волинського обкому комсомолу Борис Сорока.

Мужність, презирство до ворога, рішучість до кінця стояти за рідну землю втілені в бронзових фігурах скульптурної композиції, спорудженої на постаменті з темного лабрадориту. Вона уособлює тих, хто майже чотири десятиліття тому нескорено пішов звідні в безсмертя. Біля пам'ятника пагорба коло стели висіть артілістичні плити — за кількістю братських могил. Автори меморіального комплексу — скульптори народний художник УРСР О. Олійник і М. Олійник, архітектор А. Корнієв.

До меморіального комплексу, де символом незгасної народної пам'яті запалив Вічний вогонь, покладатиметься вінок. Серед них — вінок від Центрального Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки. Гримлять залли артилерійського салюту. Юнармії покладатимуть гірлянди пам'яті. Урочистим маршем проходять нові монументи війни.

Після мітингу відбулося садіння дерев на закладеній туг алей Пам'яті.

(РАТАУ).

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

5 травня в приміщенні обласного музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького відбулися урочисті збори представників трудящих м. Кіровограда, активістів прес, телебачення і радіомовлення, поліграфістів, зв'язківців, присвячені Дню радіо.

Збори відкрила секретар міської партії А. О. Хошелєва. Обирається почесна президія зборів у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю виступив голова бюро обласної організації Спілки журналістів України, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» Ю. Д. Моторний. На зборах виступили активісти преси О. І. Снутики, В. В. Голубицький, Л. Б. Константинова.

Учасники зборів надіслали вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів Української РСР.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

Тетяна все це знає не гірше за інших. Але сталося так, що вона триалий час була відсутня. Керував комсомольською організацією заступник секретаря комітету комсомолу Віктор Берсменко, інженер по техніці безпеки.

— Вийшло якесь міжваддя, — пояснює ситуацію А. В. Кононенко.

У ЧІТКОМУ РИТМІ

прагнуть провести весняно-польові роботи молоді хлібороби формати «Родина» Малинівського райкомсомолу.

У райкомі комсомолу і колгосп «Родина», і комсомольську організацію цього господарства рекомендували як одні з кращих. На базі господарства нещодавно провели семінар, на якому обговорувалося питання вирощування ранніх зернових, а також кукурудзи новим методом.

Діяльно готувалася до участі в цьому семінарі й секретар комсомольської організації господарства Тетяна Жердін. Її доручення було виконано з доповіддю про ідеологічне забезпечення весняно-польових робіт. Тетяна виступила. Розсудливо, толково, із знанням справи.

— Взягалі, Тетяна — чудове дівчина, — сказав другий секретар райкому комсомолу Василь Полулях, — пропонуємо їй вступити на урочисті збори, присвячені Дню Перемоги.

Немає сумніву, що Тетяна виступить і там. І виступ її буде грамотним, аргументованим, емоційно насиченим. Стяже, виступи секретар може, може прикувати увагу аудиторії. Можливо, саме за ці якості її обрали комсомольці до складу «Родина» своїм ватажком. Та, обираючи, певно, мали надію не тільки на ораторські здібності Тетяни. Комсомольський секретар — перш за все організатор, лідер, здатний повести за собою організацію.

— Так воно й було, — каже заступник голови колгоспу Анатолій Валентинович Кононенко. — До півночі часу. Ось переглянемо протоколи засідань комітету і комсомольських зборів... Справді, в комсомольських документах зафіксовано чимало добрих справ. Але останній протокол закінчення датований ще 15 лютого. Виникає запитання: чи готується комітет комсомолу до весняно-польових робіт? Виступ на семінарі — це ще не все. Важливо було розробити заходи, розставити на полі, в автогаражі, ремонтній майстерні молоді сили, стентити за виконанням наміченого. Організувати змагання комсомольців і молоді, відзначити кращих, критикувати недоліки, допущені на весняному полі.

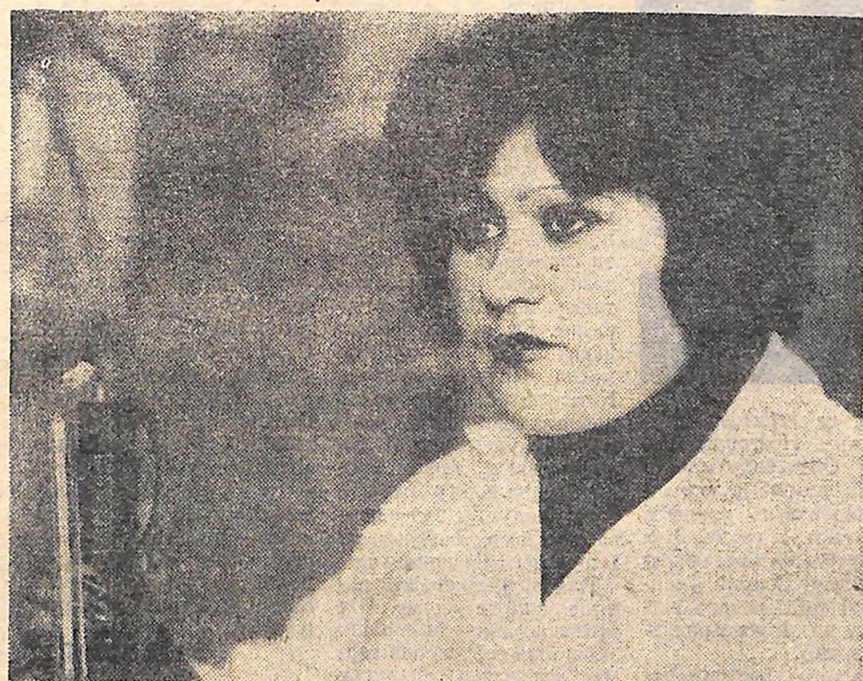
Минуло понад два місяці відтоді як Тетяна знову приступила до виконання своїх обов'язків. Отже — ніяк «міжваддя»? Ні, не помітно. Весняні сіяння ніби в розпалі, та чи хоч один рейд провели комсомольські «проектористи», яких очолює Віктор Берсменко?

А робота у «проектористів» є. Ось тільки один факт. Хорошому комсомольцеві, який нещодавно повернувся з лав Радянської Армії, Дмитру Ірванчичу довірили трактор К-701, обладнаний пристосуваннями для внесення гербіцидів та важкою дисковою бороною БДТ-7. Тетяна агресивно позирнула будьяке господарство. Вийшов Дмитро в поле. І так трапилося, що дискова борона вийшла з ладу. Не з вини тракториста. Хлопець змучений був повертанням у бригаду, бо пересуваю ремонтні майстерня часом не прибула на поле. Та й це ще не все. У бригаді не знайшли електриварний апарат, тому ладити бороно вдалося самостійно. Віктор Берсменко, який працює на полі, вносив гербіциди на рівну, де повинні сіяти зернову кукурудзу за нові технології. Без внесення гербіцидів виконувати цю роботу не можна. Отже, затримка дорого обійшлася. А якщо дорого обійшлася «комсомольський проєктор»? Ніяк. Віктор Берсменко робить вигляд, що нічого не сталося.

На подвір'ї тракторної бригади майорить прапор трудової слави на честь досвідченого тракториста Івана Мельника, який виконав на сібні денне завдання на 187 процентів. Це дуже добре. Але відзначила перемогу партійна організація. А де ж колгоспний комсомол? Чи може, нема кого відзначити з молодих? Є. Чудово працює на сібні комсомолець Віталій Васильченко. Замість сімнадцяти гектарів засіває щодня 20 — 25. Нехай він не наздогнав свого досвідченого колегу, але як норми перевиконує, якість його роботи відмінна.

Факти бездіяльності комітету комсомолу можна навести ще чимало. Та, мабуть, досить і цих. Важливо, щоб комсомольські ватажки господарства зробили з них належні висновки. І не тільки вони.

В. ШАРІЙ,
спеціаліст «Молодого колосаря».

Удариця інженерної праці Золя МУЛЯР. Працює вона лаборанткою на П'ябубському нікелевому заводі. Крім основної роботи, молода комуністка має чимало громадських доручень, виконує їх добросовісно. З особливою відповідальністю Золя ставить до обов'язків ватанка юнаків і дівчат з хімічної лабораторії підприємства.

На знімку у Золя МУЛЯР.

Фото Г. КОРОТКИХ.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

З піднесеним настроєм

ВИЙШОВ УЧОРА НА ЗМІНУ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ КОЛЕКТИВ ПЛАВІЛЬНИКІВ СВІТЛОБОДСЬКОГО ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ, ОЧОЛЮВАНИЙ ВОЛОДИМИРОМ СМАГІНИМ.

Молоді виробничники, переможці заводського соціалістичного змагання на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, вибороли право першими на підприємстві провести планову, присвячену Дню Великої Перемоги.

Трудові успіхами відзначити славі дати стало на Світлободському заводі чистих металів традицією. Лише минулого року за право бути першими змагалися 13 комсомольсько-молодіжних колективів підприємства, які завершили виконання п'ятирічних завдань і разом з іншими ровесниками стали на Весесюну шахту Пам'яті.

І. КОСЕНКО,
секретар комітету комсомолу Світлободського заводу чистих металів.

ЕКСПЕДИЦІЯ «МК» «ПОДВИГ»

ЗОСТАЛИСЬ МОЛОДИМИ

Вже кілька років члени клубу інтернаціональної дружби «Глобус» середньої школи селища Молодіжний Долинського району збирають матеріали про воїнів-земляків, ведуть пошук рідних воїнів, що загинули на території району в роки Великої Вітчизняної війни. Під керівництвом учительки Віри Мусяївич Федоряк учні пишуть рукописну книгу «Люди безсмертного подвигу». Подаємо окремі сторінки з неї.

У братській могилі, що в селі Роздільному, над якою зліли шестство учні нашої школи, поховано 187 воїнів. 176 з них — на сьогодні невідомі. ... За зв'язом листування з родиною помісара нулементної обслуги Івана Івановича Бугая. Мати, два брати, сестра приїздили вклонитися рідній людині, передали юним друзям для майбутнього музею фотографії Івана Івановича, лист сержанта Навоєва, написаний 13 квітня 1944 року сестрі Дарії Іванівні, що повідомив про героїчну смерть брата, який віддав своє життя, визволяючи село Березівку (тепер Роздільне).

Нам удалося встановити: в числі невідомих солдатів, які сплять вічним сном у братській могилі, є молодший лейтенант Павло Іванович Антонов. Повідомляю про це брата офіцера Василя Івановича Антонова в місто Саратов. Він привіз на братову могилу рідну землю, политу материнськими сльозами, квіти...

Ми хочемо розповісти про людей, які залишилися вічно молодими. Іван Іванович БУГАЙ народився 1 серпня 1921 року в селі Сахнівці (тепер Ленінська) Чернігівської

області. Там він закінчив сім класів. Дуже любив малювати, добре грав на струнних інструментах. З 1938 року його сім'я жила в Оренбурзькій області. Іван учився в торговельно-кооперативному училищі. Потім його призвали в Червону Армію. 1941 рік. Бой під Москвою. В складі винищувального батальйону він з однопольчанами пробивався тил ворога. Висаджував у повітря мости, палили машини. Був поранений. Після одужання служив у 113-й стрілецькій дивізії.

вряди ВЛКСМ. Арташ Давидович учився в місцевій семирічній та в сусідній Кагарлицькій середній школах. 1942 року він перешо в дозвольчеське в армію. Загинув 12 березня 1944 року, визволяючи село Березівку. До лютого 1980 року родина Арташа Давидовича не знала, де, коли він загинув і де його поховано. Це повідомлення вона одержала від члена клубу інтернаціональної дружби піонерки Тетяни Луткиненко.

Родина Арташа Давидовича прислала нам лист, у якому сердечно дякує за це повідомлення. Також отримали ми копію фотографії Арташа Давидовича і його комсомольський квиток, якому вже майже 40 років. Арташ Давидович залишився вічно молодим. Він загинув у 18 років. Його родина проживає в Азербайджані (мама, три сестри, два брати).

БУЗЕРОВ Іван Герасимович народився 1923 року в Куйбишевській області. 1942 року після закінчення семирічної школи його взяли в Ульяновське танкове училище. І через рік він уже був на лінії фронту.

Іван був дуже хорошим, дисциплінованим учнем, учився добре.

Мати Бузерова прожила 98 років. Померла 2 січня 1980 року. Десять років була сліпою. Стала сліпою тільки тому, що з дня повідомлення про смерть свого сина щодня плакала, чекала його, чекала...

Загинув Іван Герасимович 12 березня 1944 року, визволяючи село Березівку. Брат Івана Герасимовича проживав в Шентанському районі Куйбишевської області. Петро Герасимович 1943 року пішов на фронт. Пройшов від Східної Пруссії до Берліна, двічі був поранений і двічі контужений, повернувся додому 1951 року.

Агамурад ОРАЗМУХОМ-МЕДОВ, 1924 року народження, туркмен. Брав участь у боях на території України, визволяв Кіровоградчину від фашистських загарбників. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

1941 року закінчив педагогічне училище. В 1941—1942 навчальному році працював учителем сільської школи. 1942 року його призвали в армію. Потім — начальником підрозділу, став сержантом. На фронт пішов 1943 року.

Після війни закінчив сільськогосподарський ін-

ституту імені М. І. Калініна в Ашхабаді. Кандидат біологічних наук. Нині працює доцентом Туркменського державного університету імені О. М. Горького.

НАШ КОНКУРС «ВІТЧИЗНИ ВІРНИ СИНИ»

ВІКОПОМНЕ

Понад 140 учасників Великої Вітчизняної війни працюють на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів. Сорос із них нагороджено орденами Червоної Зірки, 10 — орденами Вітчизняної війни I і II ступенів, 5 — орденами Слави.

Вони, наші дорогі ветерани, знову й знову горять сторінки пам'яті, згадують вогненні верстви.

Є про що згадати й робітникам механоскладального цеху № 2 Івану Йосиповичу Солонченку.

... Бой в Чехословаччині. Йому, розвідникові, і ще п'ятьом воїнам наказали переправитися через річку Слана і дістати «языка».

Зима, а річка мов заворожена — не замерзла. Та солдат знайде вихід і з безвиході. Знайшли зруйнований сарай, розібрали, з плащ-палаток з допомогою телефонних дротів зробили такі-сякі мішки, набили їх сухою травою.

Є поплавиці. А на них покладали дзері від сараю. Але який пліт міг удержати хіба що трох. А їх — шестеро. Переправилися за два рази. Дісталися ходу сполучення солдатів противника. Солонченко, розставивши людей з обох боків ходу, проник усередину і відразу нашою був на залізній ящик з боєприпасами. Заціявся.

Аж ось — два фашисти. Навалилися на одного. А тут і товариші. За'язали гітлерівця...

На ранок уся група з «трофеєм» була на східному березі Слани.

Невмирущою славою відкрили себе партизани і підпільники. Допомогаючи воїнам Радянської Армії, вони громили ворога

в тилу, влаштовували диверсії.

Про одну з них розповів токарь заводу Дмитро Андрійович Кривошеєв. Корінний кіровоградець, він з вересня 1942 по січень 1944 року воював у партизанському загоні імені Ворошилова.

... Він дістав відповідальне завдання: влаштувати диверсію на заводі «Уніон», де окупанти організували ремонт танків та автомашин. Ураховували, що там зберігається чимало пального для заправки техніки.

Так і зробили. Кривошеєв і його товариш П. Гаранченко переодяглися в німецьку військову форму. Кривошеєв трохи володів німецькою мовою.

Прохідна. З боку вулиці Леніна сміливіці приблизно о четвертій дня попрямували просто до проходної. Так і с: поліцей стоїть. Подали документи, що мовляв, ми — представники будівельної фірми і маємо заявку на ремонт автомашини. Все це говорились ламаною російсько-німецькою.

Сміливіці повільно ходили подвір'ям, вибираючи місце, де можна було б закласти магнітну міну. Наблизились до штабеля бочок, переконалися, що вони повні, прилаштували міну і так само некавалом, ще якусь хвилину походивши, залишили територію підприємства.

Вибух долинув до них тоді, коли вони вже були коло заводу «Червона зірка».

За цю операцію Д. А. Кривошеєва нагородили медаллю «За бойові заслуги».

А. КЛИМЧУК.

Операція «Пам'ять»

ОСТАННІЙ БІЙ ЯКОВА КОТЕЛЬНИКОВА

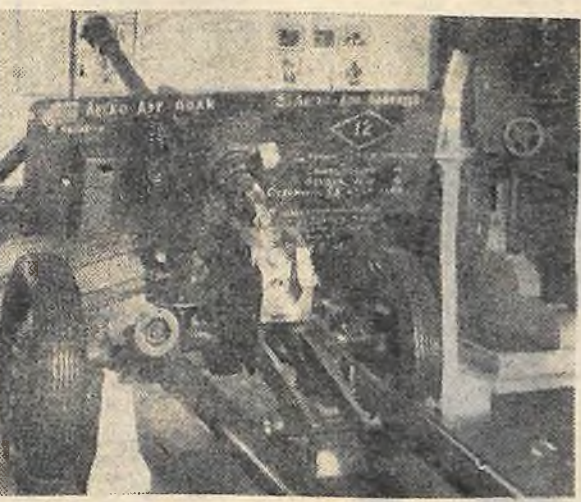
Немало подвигів звершили на землі Кіровоградщини в різні роки війни наші радянські артилеристи. Завдяки їм успішно проведено ряд важливих військових операцій, виграно багато боїв. Пам'ять радянських воїнів-артилеристів увічнено у бронзі і граніті. Їхніми іменами названо вулиці, піонерські дружини й загони. В обласному центрі, Суботичах Знамянського району, Крупському Кіровоградського району стоять гармати — свідки незабутніх днів визволення.

В одному із залів військово-історичного музею артилерії, інженерних військ і військ зв'язку в Ленінграді експонується гармата № 11076. На пробитому осколком сталевому її щиті білою фарбою виведено цифру «12». Таку кількість фашистських танків знищила обслуга цієї гармати. Крім того на її рахунок чотири самохідні і стільки ж інших гармат противника, вона підбила двадцять вісім атак гітлерівців. За цими цифрами — мужність і стійкість, солдатська кмітливість, готовність до са-

мопожертви в ім'я перемоги над ворогом. Дивлячись на бойову техніку, відчуваєш биття палких сердець воїнів — вірних синів Вітчизни, які чесно виконали свій солдатський обов'язок.

У тривожні дні літа сорос другого року, коли незліченні фашистські орди сталевими шупальцями стискали Сталінград, біля стін волякої твердині почала формуватися ще одна військова частина — майбутня Сьома гвардійська армія генерала М. С. Шумилова. Та, якій судилося в майбутньому відіграти одну з головних ролей у Кіровоградській наступальній операції і яку в наказі Верховного Головнокомандуючого відзначено першою серед частин і з'єднань, що визволяли наше місто. Тут, на Волзі, біля річки пройшли бойове хрещення, загартувалися, тут дістали славу й горде ім'я гвардійців.

У самий розпал боїв за Сталінград відбулося їхнє знайомство: людині і зброї. Зустрілися вони на залізничній станції — Яків Котельников, кубанський

козак, учасник громадянської війни, червоний артилерист-орденоносець, і повенка, щойно виготовлена на недавно збудованих за Уральськими горами заводі, гармата. Помічники у сержанта були молоді, енергійні, надійні, виховані комсомолом. Перші записи на щиті гармати позначили саме тут, під Сталінградом. Рахунок знищеної ворожої техніки продовжував-

ся на вогненній Курській дузі, під час визволення Харкова. 28 вересня 1943 року Котельников акуратно написав на щиті гармати ще один рядок: «Перепражено на правий берег Дніпра в районі Бородаївки Дніпропетровської області». Потім були кровопролитні бої під Крам-

рами відкочувалися на захід гітлерівські орди. Над визволеними від окупантів містами і селами майорили червоної знамена. Свято було у Петровому та Олександрії. Розмаїттям фейерверка салютував Москва героям боїв за Знамянку. Наближався час визволення Кіровограда. На підступах до нього оскаженілий, приречений ворог відчайдушно опирився.

За тридцять кілометрів на південний схід від Кіровограда в мальовничій долині розкинувся хутір Іванівка (нині входить до складу Васинного Знамянського району). 27 грудня 1943 року тут розгорівся запеклий бій. Ворог несподівано пішов у контратаку, намагався вибити з населеного пункту один з підрозділів 7-ї армії. Проти гвардійців ворог кинув значні сили піхоти, підтримувані кількома «тиграми». На шляху броньованих машин стала гарматна обслуга сержанта Котельникова. Командир добре усвідомлював важливість удержуваної позиції: якщо танки прорвуться на цьому рубежі, вони вийдуть у тил нашого піхотного батальйону. І тоді трагедія неминуха.

Над обрієм сходило рожеве змове сонце. Під гусящими танків скрипів замерзлий сніг, жерла гармат загрозливо дивилися темними отворами вперед, на позиції гвардійців. Самозвичено йшли в атаку есесівці — хто посміє зупинити їх у цьому стелу?

Рантом із-за пагорка біля яру пролунав постріл. Перейшли танк різко загальмував. З-під сталевих громадин поновітній ідкий жовто-брудний дим. Не встигли едновані гітлерівці збагнути, що сталося, як поруч спалахнув ще один танк. Розлютовані фашисти, незважаючи на втрати, кинули на позиції гарматні значні сили. Важкий снаряд розірвався зовсім поруч. Від його осколків загинула майже вся обслуга. Котельников залишився сам. Від влучного пострілу загорівся ще один «тигр». Але збоку вишов інший. Перезарядити гармату сержант не встиг...

Від степової Іванівки, де здійснив останній подвиг Герой Радянського Союзу Я. С. Котельников, до міста на Неві проліг останній маршрут гармати № 11076. Повічечена, в багатьох місцях пробита осколками, але нескорена. Сьогодні вона нагадує відвідувачам музею про стійкість і мужність радянського воїна, котрий у грізних боях захистив Вітчизну. А біля Іванівки спить вічним сном в українській землі кубанський козак, хоробрий артилерист Яків Котельников. Земля ця, полита кров'ю патріота, вічно пам'ятатиме його.

Ю. МАТІВОС, КРАСНАВЕЦЬ.

На знімку: гармата № 11076 у Ленінградському музеї артилерії, інженерних військ і військ зв'язку.

ІХ ніхто не агітував записуватись до спецгрупи добровільної народної дружини. Ці хлопці і дівчата стали добровольцями. Звичайно, ініціатива створення спецгрупи при відділі боротьби з розкраданням соціалістичної власності та спекуляцією належала вузловому комітетові комсомолу станції Знам'янка, а ось виконання... Набором і підготовкою добровільних помічників транспортної міліції вузловий комітет до речі займався Олександрів Соснову. Молодий, енергійний, молоджаво очолює комсомольську організацію, має непогані організаторські здібності, міркували члени комітету. Та й посада інспектора міліції зобов'язувала

блискучий поверхні столу, на серці стає легко. А ось розмовляти доводиться про невеселе. Ця розмова — немов погляд із залитого сонцем подвір'я в темні льоху. За словами «рейд», «перевірка» — не проста боротьба з людьми, які своє робоче місце часто перетворюють у годинницю: де по копійці, де по карбованцю, а то й більше кладуть у власну кишеню не зароблені чесною працею гроші.

Василь Хансез, Сергій Олійник та Олександр Соснов зайшли до магазину № 68. Вечірливо попрахали продавщицю звязати повідла і цукру. Коли ж та назвала ціну покупок і вже відраховувала задуку, керівник групи по-

Володимира Мурги прислухаються всі. Адже секретар вузлового комітету комсомолу сліз на вітер не кидає. А починає гозорити Василь Хансез — і всі настроюються на веселу ноту. Знають, він без жартів не може. Олег Курільний поки що соромиться брати активну участь у розмові.

У кожного з них свої мрії. Володя Мурга в щоденних клопотах комсомольського ватажка знаходить час і для того, щоб замислитись над перспективою розвитку спецгрупи дружинників. Василь Хансез — секретар комсомольської організації енергодільниці, дбає про поповнення рядів добровільних помічників відділу боротьби з розкрадан-

ЯК СПРАВИ, ОПЕРАТИВНИКУ?

СПЕЦГРУПА

комсомольського ватажка побдати про добір надійних помічників.

Знайомися з активістами, розпитував про нахили, придивлявся до здібностей. Олександрові хотілося скомплектувати групу з кращих хлопців, щоб були бойовими, щоб можна було покластися на них під час проведення навіть найскладнішого рейду...

Минув місяць. Добре засвоїли вивчене на заняттях Сергій Олійник, Володимир Мурга, Василь Хансез. Але перше, що з'явилися за правило, — це положення з постанови ЦК КПРС «Про поліпшення роботи по охороні правопорядку і посилення боротьби з правопорушеннями», де говориться, що необхідно активніше спиратися на допомогу громадськості в роботі по охороні закону.

В останні жосткі дні минулого року, коли проводили рейд-перевірку на хлібозаводі, спочатку все йшло, як і намічалось. Члени групи зупинили біля прохідної трьох робітників, що несли важкі сумки. Всі троє — Валентина Павлівна Горбенко, Валентина Василівна Юхно, Лідія Павлівна Бондаренко — помітно хвилювалися. Двох із них — В. В. Юхно і Л. П. Бондаренку — це 1977 року затримували за дрібні крадіжки. Так що, можна сказати, старі знайомі. Але вони піднесли дозорцям своєрідний сюрприз: одна за одною спіймани на гарячому покидали свої сумки і — тікати. Та так швидко, що хлопцям надозогнати їх було нелегко. Все ж затримали. У цих жінок того дня вилучили кілька викрадених пальниць, пряники, кекс, цукор. Причому В. В. Юхно, як з'ясувалося, переносила продукти додому не тільки в сумці, а й під одягом.

Рейд комсомольців-дружинників став поштовок до активізації роботи заводської групи народної контролю.

Щоправда, згодом спецгрупі доведеться робити на хлібозаводі ще один рейд. Але до цього ми ще повернемося...

Сидимо в затишному кабінеті Олександра Соснова. Від сонячних промінчиків, що пустують, стрибають по стінах, по-

казава своє посвідчення. Лічили тепер усі разом. І довели Марії Андріївни Сухобок, що вона того дня брала з кожного покупця на 12 копійок більше, ніж потрібно, і кладала ці гроші у свою кишеню. А Марія Тимофіївна Зверева з магазину № 14 копійками не задовольнялася. Менш як на карбованець вона покупця не обрховувала. Ваажала, що це нижче її «професійних можливостей».

Ось до її прилазка підійшли двоє хлопців. Попросили печива, тістечок.

— З вас шість вісімдесят дев'ять, — не моргнувши оком підрахувала М. Т. Зверева. За кілєк хвилин В. Хансез і О. Курільний з'ясували, що закуплене ними коштів п'ять карбованців вісімдесят п'ять копійок. «Обрховувалася» Зверева аського на карбованець і одну копійку. І так не вперше.

Справу М. А. Сухобок розглядала адміністративна комісія міськвиконкому. Проти М. Т. Звереві порушено кримінальну справу. Притягнуто до відповідальності й Людмилу Цаканяню, що винесла з кондитерського цеху залізничного ресторану 300 грамів зефіру і 4 яйця. Коли її зупинили хлопці зі спецгрупи, Цаканяню тиженьки викинула продукти а яйця для сміття.

Не було ще випадку, щоб спіймани на гарячому зразу ж визнали свою провину. Напаки, викручуються, кричать: «А ви доведіть, доведіть!» І тоді стають у пригоді значення і вміння, набуті під час занять у лінійному відділі міліції.

Так, зустрічі з нечесністю, несумлінністю; з крадіжками — це неприємні зустрічі. Але дружинники розуміють, що з їхньою допомогою робиться велика й потрібна справа, що вони власними руками викорозують паростки зла.

... Перед кожним рейдом вони збираються у вузловому комітеті комсомолу. Це їхній бойовий штаб. Тут можна поділитися з однодумцями тим, що хвилює, перевірити правильність своїх суджень, просто посміятися, згадуючи нову кінокомедію, чи обговорити наступну операцію. До слів

соціалістичної власності та спекуляцією. А Олег Курільний прагне міцніше засвоїти всі необхідні охоронцю закону знання і вміння. Можливо, робота міліціонера в майбутньому стане справою його життя...

І мрії кожного дружинника тісно пов'язані зі спецгрупою. Не помилювався Олександр Соснов. Об'єднав справжніх хлопців, ентузіастів.

Готуються нові рейди. Як же добитися більшої їх дієвості?

... Наприкінці лютого комсомольській спецгрупі знову довелось взяти участь у перевірці хлібозаводу (ось ми й повернулися на це підприємство). І знову було затримано п'ятьох працівників із сумками, наповненими викраденими хлібом, олією, цукром, сіллю. Мабуть, бухгалтерам треба ще раз підрахувати, скільки підприємство втрачає на дрібних крадіжках. Перший рейд спецгрупи був тільки поштовок, результатом, але поштовок. Колективні хлібозаводу не вистачало послідовності з боротьби з «несунами».

Та й хто в місті знав про результати першого рейду (як, до речі, і про наступні)? Працівники заводу, міліція, вузловий і міський комітети комсомолу. Але випадки розкрадання соціалістичної власності не були засуджені широкою громадськістю. Бо давно вже перестав існувати стіна «Знам'янський їжак», а вузловий «Комсомольський прожектор» не зацікавився рейдами комсомольців-дружинників. Висвітлення ж на сторінках стінніжок боротьби за дотримання закону створило б навколо правопорушників атмосферу осуду, було б чималою допомогою в роботі групи.

Суботнього дня з приміщення вузлового комітету комсомолу виходить група хлопців і дівчат. Перемовляючись, вони простують вулицями міста. Та ось кілька сліз владного казав високий кримізалний Олександр Соснов — і розмови стихли. Почався новий рейд спецгрупи дружинників.

В. НИКЛОНСЬКИЙ,
член добровільної народної дружини.

ПОДІ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАР

НА ЗАХИСТ ІНТЕРЕСІВ ТРУДЯЩИХ

КОПЕНГАГЕН. (Кор. ТАРС). Питанням боротьби молоді за поліпшення свого становища був присвячений черговий з'їзд Всеукраїнської організації учнів і молодих робітників на підприємствах (ЛПО), який тут відбувся. В його роботі взяли участь близько 400 делегатів, що представляють понад 30 тисяч членів цієї масової громадської організації. Датська молоддь, відзначалося у виступах учасників з'їзду, найбільшою мірою терпить від наслідків затяжної кризи, яка охопила всі галузі національної економіки. Тепер у країні налічується більш як 80 тисяч юнаків і дівчат віком до 25 років, позбавлених можливості знайти застосування своїм силам і знанням. Це майже половина всіх безробітних, зареєстрованих сьогодні на біржах праці Данії. Щорі-

року армію «зайвих» людей поповнюють 15—20 тисяч випускників шкіл. Делегати з'їзду поставили вимогу до властей виконати дійових заходів по боротьбі з безробіттям серед молоді. Вони гостро критикували політику правлячих кіл в економічній галузі, яка веде до дальшого погіршення матеріального становища широких верств населення країни. Прийнята на з'їзді резолюція містить заклик до молоді Данії дати рішучу відсіч наступові великого капіталу на економічні і соціальні завоювання робітничого класу, брати активну участь у діяльності профспілок, спрямованих на захист життєвих інтересів трудящих, забезпечення в країні одного з основних прав людини — права на працю.

І. ЗАВАЛОВ.

ІІПР. Спеціалісти науково-дослідного інституту сільськогосподарства в місті Пулаві досліджують можливість застосування золь теплоелектростанцій для удобрення ґрунту в теплицях. Учені інституту виявили, що ця зола містить багато мікроелементів, які збагачують ґрунт і сприяють швидкому росту рослин.
На знімку: в теплицях інституту.
Фото ЦАФ—ТАРС.

ВЕРБУЮТЬ АГЕНТІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ

НЬЮ-ІОРК. (Кор. ТАРС). У США розростається великий скандал, у центрі якого знавзу ЦРУ.

Як повідомила студентська газета Принстонського університету «Фораннер», кілька колишніх і нинішніх викладачів цього навчального закладу протягом довгого часу працювали платними «консультантами» Центрального розвідувального управління. До останнього часу члени «Принстонської консультативної групи» — під таким шифром вона проходила в документах шпигунського відомства — регулярно збиралися на таємні наради з участю високопоставлених представників ЦРУ для координації «роботи».

На прес-конференції, яка відбулась у Принстонському університеті, було названо поіменню професорів, які замішані з тісних зв'язках з ЦРУ і досі перебувають на викладацькій роботі.

Скандал у Принстонському університеті стався

слідом за аналогічним викриттям у Колумбійському університеті а Нью-Йорку, де ЦРУ протягом 20 років з активною участю викладацького складу визначало вплив на психіку людини різних наркотиків та інших сильнодіючих хімічних препаратів.

Раніше американська преса вже повідомляла про протизаконну діяльність шпигунського відомства а Гарвардському університеті. Газета «Студент лойер» писала з цього приводу, що дозрі роки Центрального розвідувального управління займалося стеженням, збиранням досвідів дискредитацією прогресивних студентських організацій та їхніх лідерів, викладачів. Зокрема, об'єктом переслідувань стає професор Гарвардського університету М. Гальперін, домашній телефон якого прослуховувався, з особисте листування було об'єктом перлюстрації.

В. РЕШЕТИЛОВ.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

Берлін

Більше тисячі піонерів-тєльманців — посланців усіх округів республіки взяли участь у центральній урочистій лінійці, яка відбулась біля пам'ятника радянським воїнам на Зеловських висотах з нагоди 35-ї річниці визволення німецького народу від гітлерівського фашизму. Виступаючи на лінійці, голова піонерської організації Імени Ернста Тельмана Х. Лабс підкреслила, що завдяки подвигам воїнів Радянської Армії йоне колектив ІІДР виріслю і живе в умовах миру.

У вітальному посланні на адресу керівників ІІДР і Радянського Союзу піонери ІІДР дали урочисту обіцянку жити і вчитися так, щоб сприяти зміцненню дружби і миру в усьому світі.

Бухарест

У Румунії урочисто відзначено День молоді. Цього року він збігся з випускним етапом підготовки до ХІ з'їзду Союзу комуністичної молоді і ХІІ конференції Союзу асоціацій студентів-комуністів, які відбулись одночасно 5—7 травня.

По всій країні відбулись масові гуляння молоді, художні і спортивні заходи. Головні торжества відбулись на столичному стадіоні «Републіка».

Мадрид

Група неонацистів, які належать до різних ультраправих організацій, вчинила напад на факультет права Мадридського університету і вчинила там погром. Під час сутичок із студентами неонацисти поранили трьох чоловіків.

Демократичні партії засудили чергову вихватку реакції. У залів секретаріату Компартії відмічається, що провокаційні дії правих екстремістів, які почастилися останнім часом, мають на меті створити в країні обстановку хаосу і напруженості.

Делі

Розширення дружніх зв'язків молодих поколінь СРСР і Індії — головне завдання молодіжного клубу, створеного при радянському культурному центрі в Мадраді (штат Тамілнаду). Виступаючи на урочистій церемонії відкриття клубу, лідер організації Всеіндійського молодіжного конгресу (І) в Тамілнаду М. С. Сарада відзначив, що індійські юнаки і дівчата виявляють великий інтерес до життя своїх радянських ровесників, вітають чудові успіхи СРСР у розвитку економіки, науки і культури.

Манагуа

Чудовий подарунок одержала дитвора Нікарагуанської столиці. Тут відбулось відкриття першої черги дитячого парку, розташованого в центрі міста. Він поствіт ім'я Луїса Альфонсо Веласкеса, юного героя, який загинув 2 травня минулого року від рук головорізів а союзнацької національної гвардії.

В урочистій церемонії а цієї нагоди взяли участь тисячі дітей з усіх районів Манагуа. Перед шми виступили член Національного керівництва Сандіністського фронту національного визволення, Міністр внутрішніх справ республіки Томас Ворхе. Революція, заявив він, робить і робитиме надальше все від неї залежне для того, щоб нікарагуанські діти ніколи не переживали тих труднощів, які випали на долю їх батьків.

(ТАРС).

На знімку: свято вручення паспортів громадянам Союзу Радянських Соціалістичних Республік відбулося нещодавно у Долинській середній школі № 2. Один із перших паспорт вручила дев'ятикласниця Наталці Криворучко.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Вчіться плавати, дітлахи!

Кожний учень молодших класів повинен вміти плавати. Таке завдання поставили перед собою активісти Чернівецького міського Товариства рятування на водах та вчителі.

Після занять сотні юних чернівчан прямують до басейну спортивного комплексу «Буковина», де й осягають цю потрібну та корисну науку. Тут за ними уважно стежать тренери дитячо-юнацької спортивної школи з плавання. Тепер у ній займаються понад 300 захоплених цим видом спорту дітей. І як знати, можливо, багато хто з них незабаром заявлять про себе, як це зробили недавно семикласники Гега Бузукін і Олег Буров, що стали переможцями всесоюзних змагань на призи газети «Космосольская правда».

Адже свої перші кроки на воді вони зробили у цій школі.

С. КАШТАЛЯНЧИК, кор. РАТАУ.

Спортивний випуск «Молодого комунара»

Для ГАРТУ ЮНИХ

Учора в Знам'янці закінчилась обласна навчально-методична конференція з актуальних проблем фізичного, військово-патріотичного виховання, початкової військової підготовки молоді, присвячена 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. З доповіддю «Про заходи по дельшому вдосконаленню фізичного, військово-патріотичного виховання і початкової військової підготовки учнів у світлі постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» виступив завідувач обласно Б. П. Хижняк, з доповіддю «Досвід виховання молоді на традиціях Ленінського комсомолу» — перший секретер обкому ЛКСМУ О. О. Сичко.

Учасники конференції вели розмову про підготовку учнівської молоді до служби у Збройних Силах СРСР, про вимоги по вдосконаленню навчання учнів загальноосвітніх шкіл і профтехучилищ із цивільної оборони, про подальший розвиток фізичної культури і спорту в області та інше. Потім вони ознайомилися з виставкою навчально-методичних і научних посібників з питань фізичної культури, військово-патріотичного виховання, початкової військової підготовки цивільної оборони, побували на показовому військово-спортивному святі в середній школі № 3 м. Знам'янки.

Працювали секції — завідувачів, інспекторів районних і міських відділів народної освіти, завідувачів районними й міськими методкабінетами, директорів шкіл і профтехучилищ, організаторів позашкільної та позакласної виховної роботи, викладачів фізкультури, військових керівників шкіл і профтехучилищ.

Г. ДУБІВКА, кандидат у майстри спорту.

СТЕНДОВА СТРІЛЬБА ЗНОВУ ВАЛЕРІЙ ВІЛЬНИЙ

Обласна рада Українського товариства мисливців та рибалок провела черговий турнір стендових стрільб. На круглому стенді переміг майстер спорту Валерій Вільний (84 очка зі 100), а на траншейному першою була майстер спорту Мєргарита Засць (82 зі 100).

В. ТАТАРЧУК, суддя змагань.

БОРОТЬБА САМБО ДО «СРІБЛА» — «БРОНЗА»

Всесоюзний турнір з боротьби самбо серед юнаків відбувся в Керчі. Від Кіровоградщини тут виступали вихованці тренера Л. М. Медведєва та Т. А. Байрамова (об'єдрана товариства «Колос»). Командою наші земляки завоювали третє місце. А в особистому заліку найкраще виступили учень СШ № 13 Ігор Головін, учень машинобудівного технікуму Георгій Барський, учень школи-інтернату № 2 Віктор Зуєв. Вони нагороджені срібними медалями. «Бронзу» новозаздоум Олександр Шполянський, Володимир Паргамон, Олександр Шаповалов, Олександр Бєляєвський та Валерій Слюсарєвський.

М. ВЕДЄВ.

ЗАМОВЛЕННЯ НА ЗАВТРА

Він — один із кращих учнів середньої школи № 13 м. Кіровограда. Добре вчиться, бере активну участь у громадському житті колективу, він — серед комсомольських і фізкультурних активістів.

А ще десятикласник Олександр Шехета захоплюється шахами. Він уже першорозрядник. Нещодавно Олександр брав участь у республіканському турнірі, де змагався вихованці спортивних клубів, створених за місцем проживання. Тут Шехета на першій дошці був третім.

Вдало виступив він і на першості обласної ради товариства «Шахтак». 24 шахісти продемонстрували свою майстерність. Десять турів — сім очок у Олександра Шехета. Окреме перше місце. А на другому був лікар обласної лікарні першорозрядник Віктор Мамула, на третьому — графік Кіровоградського кондитерського заводу кандидат у майстри спорту Леонід Пасєковський.

За кілька днів Олександр візьме участь у республіканському турнірі шахтаківців. Одночасно Шехета «замовили» йому знову перемогу. Щоб разом з документом про середню освіту він одержав посвідчення шахіста високого класу.

Г. ДУБІВКА, кандидат у майстри спорту.

НАЗУСТРІЧ ОЛІМПІАДІ-80

ПІД ОДНИМ ДАХОМ — 45 ТИСЯЧ ГЛЯДАЧІВ

Пошу робочу перевірку проходять об'єкти найбільшої новобудови XXII Олімпійських ігор у Москві — критого стадіону «Олімпійський» на проспекті Миру. Столиця при-

дбала спортивний комплекс, який не знає собі рівних у світі ні складністю технічного оснащення, ні кількістю місць для глядачів під одним дахом.

Колектив управління «Моспроект-2», що брав участь у спорудженні Кремлівського Палацу з'їздів та будинку РЕВ, запропонував розмістити дві самостійні великі будівлі комплексу — критий стадіон і критий басейн — на одному подіумі (архітектурній підваліні довжиною в півкілометра і шириною 250 метрів).

Це зручно: створюється рентабельна система тепло- і енергопостачання, а також єдина центральна холодильна станція для утворення льоду і кондиціонерів. «Продуктивність» останньої не має собі рівних: за кілька годин вона заморозжує крижане поле у вісім тисяч квадратних метрів.

Складність інженерних рішень поєднується в новобудові зі сміливістю конструкторських ідей. Над стадіоном змонтовано дах більш як у 30 тисяч квадратних метрів.

Про технічні складності будови можна судити і з двох таких цифр: тут змонтовано близько 25 тисяч тонн металоконструкції і укладено 35 тисяч кубометрів збірною залізобетону. Тільки для транспортування цих матеріалів потрібно було не менше тисячі залізничних вагонів.

Самі за себе говорять і розміри спортивних арен. Біля підлоги критого стадіону, наприклад, вони становлять 115 на 91 метр. На такому велетенському майданчику можна проводити змагання з футболу і хокею з м'ячем. Крім того, сплановано тут і дві бігові доріжки: легкоатлетичну й ковзанярську.

Футбол на критому стадіоні зможуть одночасно дивитися 35 тисяч глядачів. Якщо ж у партері встановити крісла, то його місткість досягне рекордної цифри — 45 тисяч глядачів. На трибунах же басейну — 15 тисяч місць.

У дні Олімпіади-80 на стадіоні пройдуть змагання з боксу та баскетболу, а в басейні — з плавання, стрибків у воду і водного поло.

У комплексі «Олімпійський» є і ще одне велике достоїнство. Це — універсальність його критого стадіону. Підвісна звукоізолююча стіна в лічені хвилини може поділити його арену на два самостійних зали. І тоді в одному з них можна, скажімо, проводити змагання з баскетболу, а в другому — давати естрадний концерт. Передбачено перетворення всього стадіону і в єдиний концертний зал.

В. НУЛІКОВ, кор. ТАРС.

Москва.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в п'ятницю, 8 травня.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

АЛЕРГІЯ: ЩО ЦЕ ТАКЕ?

Алергічні захворювання — це зміна реакції організму людини на певні речовини рослинного, тваринного чи хімічного походження. Речовини, що викликають алергічні реакції, називаються алергенами.

Відомо, що алергени трапляються в нашому повсякденному житті, одначе далеко не всі люди, які з ними стикаються, хворіють на алергію.

До найпоширеніших алергічних захворювань у дітей належить сесудативний діатез. Найчастіше ураження шкіри мають характер екзми. Встановлено, що діатез нерідко викликає у їжу забагато молока, цитрусових, яєць та інших продуктів. Пригадуємо випадок, коли жінка під час вагітності завжи-

вала згущеним молоком та іншими молочними продуктами. Тож і не дивно, що у її малюка з перших днів його життя виявилася алергія до молока.

Серед алергічних захворювань слід згадати сіпну гарячку. Ця хвороба викликає звичайно навесні, коли квітнуть лучні трави, польові квіти. У дітей з підвищеною чутливістю до пилку рослин при попаданні його на слизову оболонку очей, носа, дихальних шляхів виникають сльозотеча, нежить, задника.

Алергія виявляється нерідко: іноді у вигляді кишкового розладу, блювоти, болю в животі, іноді у вигляді сипу, що супроводжується свербінням. Харчові алергени викликають так звані набряк Квінке: у хворих дуже розпухають губи, ніс, повіки, кисті рук. Треба відзначити, що такий стан викликає на-

віть самий запах продукту. Крім харчової, існує також лікарська несприйнятливості. Її суть — у підвищеній чутливості до ліків, що застосовувались у звичайній чи малій дозах. Характерні ознаки лікарської хвороби: сип, що по'являється раніше, блювота, кишковий розлад, стоматити.

Одним із тяжких алергічних захворювань, на які хворіють діти, є бронхіальна астма. Приступу астми спричиняють алергени, що потрапляють в організм через дихальні шляхи — у вигляді пилу, пилку рослин, а також волосин, шерсті, вуху, після приймання певного виду їжі.

Останнім часом кількість алергічних захворювань у багатьох країнах світу зростає. Пресфілактику алергії слід починати задовго до народження дитини. Майбутня мати зобов'язана обережно ставитися до ліків; харчуватися її повинне бути повноцінним, різноманітним.

С. КОНИШЕВСЬКА, лікар-педіатр.

Сімферопольське музичне училище відоме далеко за межами України. Багато його випускників стали артистами, композиторами, викладачами. Тепер на шести його відділах займаються понад 300 чоловік.

На знімку: заняття камерного оркестру. На передньому плані — скрипачка Тая ВАСЮТІНА.

Фото О. Обухівського.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Дикитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.